Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Rok XV Dnia 15 stycznia 1939 r. Nr 2

Kraków – Warszawa – Lwów – Poznań – Katowice

JEDNOŚĆ

Cena numeru 35 gr

BEZPARTYJNE PISMO PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH
WYCHODZI 1 i 15 KAŻDEGO MIESIĄCA

Pren. kwart. 2'50 zł

Konto czekowe P. K. O. 404,983. Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ulica Krupnicza 16, parter tel. 129-42. Konto czekowe P. K. O. 404,983

Praworządnością i sprawiedliwością państwa i narody żyją, bezrządem i nienawiścią, państwa i narody upadają.

Pod hasłem sprawiedliwości społecznej

(Z obrad sfer urzędniczych z posłami i senatorami krakowskimi).

Krakowski Międzyzwiązkowy Komitet pracowników państw., samorządowych, przedsiębiorstw państw. i prywatnych, wobec zapowiedzi wicepr. **Kwiatkowskiego**, że rozpatrzy niektóre postulaty, przedłożone przez C. K. P. zwołał pełne posiedzenie Zarządu przy współudziale krakowskich posłów i senatorów.

W zebraniu wzięli udział pp. sen. Dr **Stryjeński**, Dr **Duch**, oraz posłowie prof. **Starzewski** i rad. **Skotnicki**.

Referat zasadniczy w tej sprawie wygłosił prezes Komitetu Dr **Krajewski** podkreślając, że **sprawiedliwość społeczna**, powinna być główną myślą przewodnią, przy dokonywaniu zmian i poprawek ustawy uposażeniowej. Nie chodzi tu tylko o same uposażenia służbowe pracowników państwowych, ale o wszelkie pensje, które w niektórych wypadkach, jak na dzisiejsze stosunki, dochodzą do zawrotnych sum kilkunastu tysięcy złotych miesięcznie.

Ze względu na **moralność powszechną i sprawiedliwość społeczną** należy te wybujałości zlikwidować, określając maksymalne pobory do wysokości 2000 zł miesięcznie.

Jeśli się zważy, że wśród sfer urzędniczych **jest wielu ludzi bardzo zdolnych**, którzy **dorównują**, a nieraz **znacznie przewyższają** zdolnościami różnych **dygnitarzy** czy **dyrektorów**, pobierających po kilka i kilkanaście tysięcy złotych miesięcznie, to rzecz jasna, że taki stan rzeczy budzi, bo budzić musi nie tylko niezadowolenie, ale i protest natury moralnej.

Istnieje wprawdzie dekret z 12 grudnia 1932 o **ograniczeniu nadmiernych wynagrodzeń w przedsiębiorstwach, ale dekret ten nie wszedł w życie**. Jako pierwszy zasadniczy postulat skierowuje świat pracy do izb ustawodawczych wniosek, by **ustały te demoralizujące przerosty wysokich pensyj, tantiem** itd. gdyż sprawa ta ma dla **całego ogółu** pierwszorzędne **moralne znaczenie**.

Przechodząc do samych poborów urzędniczych należy w pierwszym rzędzie zająć się **„dodatkami funkcyjnymi"** (zajmujemy się tą sprawą osobno w artykule specjalnie temu zagadnieniu poświęconym) oraz określeniem **minimum egzystencji**, które należy traktować jako zagadnienie **podstawowe**, od którego należy wyjść przy regulowaniu nowych poborów.

Jako następne zagadnienie wysuwa się siłą swego ciężaru gatunkowego sprawa **podatku specjalnego**, obciążającego nadmiernie i tak już nędzne uposażenia. **Koniunktura** ekonomiczna w kraju uległa **znacznej poprawie, termin określający** czas trwania tego podatku ściśle biorąc **minął**, przedłużanie więc dalsze tego ciężaru nie da się należycie usprawiedliwić.

Wobec wzrostu **drożyzny w okręgach przemysłowych** i większych miastach w szczególności wojewódzkich, zachodzi konieczność przeprowadzenia **rewizji poborów** w tym duchu, by w stosunku do zaistniałych zmian w cenach kosztów utrzymania, wprowadzić **specjalne dodatki** drożyźniane, analogicznie jak się to już stało w Warszawie, na Śląsku, w Gdyni itp.

Odnośnie do opłat (3% od marca br.) w związku z cofnięciem dekretu emerytalnego, to nadszedł czas, zwłaszcza wobec poprawy koniunktury gospodarczej, do znowelizowania ustawy w tym duchu, by opłatę tę znieść i wyrównać w zupełności poniesione krzywdy.

Nie można również pominąć milczeniem **emerytów z byłych państw zaborczych**, którym i Polska i obecnie żyjące młodsze pokolenie wiele zawdzięcza, a którzy doznali największych krzywd, gdyż ich nie zrównano pod względem emerytur. Pozostała ich garstka tylko. „Emeryt" podaje ich cyfrę z dnia 1 lipca 1938 na łączną sumę 12.049 wraz z wdowami i sierotami. Naprawić im krzywdy to nasz obowiązek i sentyment.

Pozostaje jeszcze sprawa **rodziny i młodzieży** uczęszczającej do szkół. Mają rację ci, którzy twierdzą, że państwo ma płacić urzędnikom za pracę, ale nie wiedzą, że pobory, które winny wystarczyć na życie rodziny i wychowanie dzieci, są o wiele za skąpe.

Słuszne więc jest żądanie, by skoro niestać Skarbu na płacenie należytych poborów, wprowadzono odpowiedni dodatek rodzinny i zwrot opłat w szkołach prywatnych.

Do powyższych wywodów dodał starosta **Starosolski** sprawę zniżek kolejowych dla rodzin emerytów, ins. **Kopf** w sprawie drożyzny mieszkań i mjr **Szuster**.

Z obecnych posłów i senatorów zabierali głos sen. **Duch**, sen. **Stryjeński** i poseł **Starzewski**, zajmując przychylne stanowisko co do całokształtu zagadnień, podkreślając, że obecny budżet nie pozwala na zaspokojenie wszystkich słusznych zresztą postulatów, ale będzie można sukcesywnie pewne najpilniejsze sprawy załatwić, przyrzekając w tym kierunku swą pomoc na terenie izb poselskich.

Dotychczasowe uposażenia urzędnicze i dodatki

a) funkcyjne, b) lokalne, c) służbowe — przegrupowanie — awans automatyczny w szkolnictwie itd. w świetle cyfr.

UPOSAŻENIA WPROWADZONE W R. 1934

Tabele uposażeń
od dnia 1-go lutego 1934:

TABELA I. (Pracownicy państwowi):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:
I.	3.000	VII.	335
II.	2.000	VIII.	260
III.	1.500	IX.	210
IV.	1.000	X.	160
V.	700	XI.	130
VI.	450	XII.	100

TABELA II. (Sędziowie):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:
I.	1.100	III.	575
II.	800	IV.	425

TABELA III. (Policja Państw. i Straż Gran.):

Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:	Grupa uposażeń:	Kwota mies. w zł:
I.	1.000	VII.	240
II.	700	VIII.	200
III.	500	IX.	180
IV.	450	X.	160
V.	335	XI.	150
VI.	270		

TABELA IV. (Wojskowi):

Stopień:	w Warszawie samotni	w Warszawie z rodz.	Poza stolicą samotni	Poza stolicą z rodz.
	złotych miesięcznie			
Marszałek	3.450		3.000	
Generał broni, admirał	2.500		2.000	
Generał dywizji, wiceadmirał	1.725		1.500	
Generał brygady, kontradmirał	1.150		1.000	
Pułkownik, komandor	710	815	632	715
Podpułkownik, komandor.-por.	568	645	524	580
Major, komandor-podpor.	485	560	435	490
Kapitan	390	465	345	400
Porucznik	290	365	265	324
Podporucznik	235	306	206	266
Chorąży	250	340	230	300
St. sierżant, st. bosman	214	304	194	264
Sierżant, bosman	190	276	171	241
Plutonowy, bosmanmat	170	236	151	201
Kapral, mat	152	182	137	167
St. marynarz zawodowy	140	170	125	150

Dodatki funkcyjne

Dla funkcjonariuszów państwowych, zajmujących stanowiska kierownicze, ustanawia się 11 stawek dodatku funkcyjnego.

Wysokość dodatku funkcyjnego w poszczególnych stawkach ustala się następująco, miesięcznie w złotych:

1 stawka	3.000
2 stawka	2.000
3 stawka	1.500
4 stawka	1.000
5 stawka	600
6 stawka	500
7 stawka	400
8 stawka	300
9 stawka	200
10 stawka	100
11 stawka	50

Dodatki lokalne.

a) WARSZAWA.

Funkcjonariuszom państwowym, pełniącym służbę w m. stol. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
I.	450
II.	300
III.	225
IV.	150
V.	100
VI.	65
VII.	50
VIII.	40
IX.	30
X.	25
XI.	20
XII.	15

b) W GDYNI, KATOWICACH itd.

Funkcjonariuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel oraz w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskim i Białej w województwie krakowskim przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
IV.	100
V.	70
VI.	45
VII.	35
VIII.	25
IX.	20
X.	15
XI.	15
XII.	10

Funkcjonariuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze W. M. Gdańska, przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 200% uposażenia zasadniczego.

Dodatki służbowe

W MINISTERSTWIE SPRAW WEWN.:

miesięcznie w zł:

Radca w wydziale bezpieczeństwa w zarządzie centralnym 65

Radca w wojewódzkim wydziale bezpieczeństwa i referendarz w wydziale bezpieczeństwa zarządu centralnego 50

Referendarz w wojewódzkim wydziale bezpieczeństwa 40

Referendarz w referacie bezpieczeństwa w starostwach 30

W MINISTERSTWIE SKARBU:

Przewodniczący Rady Spółdzielczej . . 300

Naczelnik (kierownik) Urzędu Skarbowego, Opłat stemplowych, Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych 100 do 300

Kierownik referatu egzek. w Izbie Skarbowej, Zastępca Naczelnika Urzędu Skarbowego, Opłat stemplowych, Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych. Kierownik Ekspozytury Urzędu Skarbowego, Kierownik działu egzekucyjnego i katastralnego w Urzędzie Skarbowym. Kierownik działu rachunkowo-kasowego w Urzędzie Skarbowym (Opłat stemplowych) 50

Stawki dodatków, określonych w niniejszym punkcie dla Naczelników (Kierowników) Urzędów w wysokości od 100 do 300 zł miesięcznie ustala Minister Skarbu.

Kierownik Urzędu Celnego w Gdyni . 300

Kierownik Urzędu Celnego w Warszawie 250

Kierownik Urzędu Celnego: w Łodzi, Poznaniu, Zbąszyniu, Katowicach, Bielsku, Chorzowie, Krakowie i we Lwowie 150

Kierownik Urzędu Celnego: w Stolpcach, Turmoncie, Wilnie, Bydgoszczy, Chojnicach, Lesznie, Miasteczku, Tczewie, Toruniu, Chebziu, Cieszynie, Lublińcu, Sośnicy, Sosnowcu, Suminie, Zabrzu, Zebrzydowicach, Śniatynie-Załuczu i Zdołbunowie 100

Kierownik Urzędu Celnego: w Bytomiu, Grajewie, Przemyślu, Strzebielinie, Jamielniku, Łagiewnikach Śl., Łagiewnikach Śl. (Szyb Reden), Bobrku, Brynku, Bytomiu (Dąbrowa), Chałupkach, Drawskim Młynie, Goleszowie, Grudziądzu, Karbiu, Muszynie, Rawiczu, Sośni, Stanisławowie i Zdunach 80

Kierownicy Urzędów Celnych w miejscowościach wyżej nie wymienionych 70

Zastępca Kierownika Urzędu Celnego w Warszawie i w Gdyni 150

Zastępca Kierownika Urzędu Celnego: w Bielsku, Chorzowie, Katowicach, Krakowie, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Zbąszyniu 100

Kierownik Ekspozytury Celnej w Warszawie (Poczta Główna) 100

Kierownik dozorów portowych, oraz Kierownik wolnej strefy w Gdyni . . 100

Kierownik Pocztowej Ekspozytury Celnej w Poznaniu, Katowicach, Krakowie, Lwowie i Łodzi 80

Kierownik Ekspozytury Celnej w Warszawie (Dworzec Główny) 80

W PROKURATORII GENERALNEJ R. P.:

Kierownik wydziału w centrali, Zastępca Prezesa Oddziału 400
Naczelny Sekretarz, Zastępca Kierownika wydziału w centrali, Kierownik wydziału w Oddziale, Zastępca delegata 300
Radca 200
Referendarz 150

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI:

Wyżsi funkcjonariusze Straży więziennej 40
Niżsi funkcjonariusze Straży więziennej 20
Pełniący służbę w więzieniu na św. Krzyżu:
Nadkomisarz 175
Komisarz 140
Podkomisarz 120
Aspirant 100
Przodownik 85
Starszy strażnik 70
Strażnik 60

W MINISTERSTWIE WYZNAŃ RELIGIJN. I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO:

a) Rektor Uniwersytetu lub Politechniki 500
Rektor: Szkoły Głównej Gospod. Wiejskiego w Warszawie, Akademii Górniczej w Krakowie 400
Rektor: Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Krakowie, Akademii Stomatologicznej w Warszawie 300
Prorektor Uniwersytetu lub Politechniki 300
Prorektor: Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademii Górniczej w Krakowie . . . 250
Prorektor: Akademii Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie, Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Krakowie, Akademii Stomatologicznej w Warszawie 200
Dziekan Wydziału Uniw. lub Politechniki 250
Dziekan: Wydziału Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Akademii Górniczej w Krakowie . . 200
Kierownik opartego na własnym statucie Oddziału lub Studium 200
Kierownik dużego Zakładu akademickiego 60
Kierownik małego Zakładu akademickiego 40

cjalnych przy szkołach powszechnych posiadający kwalifikacje nauczycieli publicznych szkół powszechnych, — otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy XI i pozostają w tej grupie aż do zdania egzaminu praktycznego. Po ukończeniu co najmniej trzech lat służby nauczycielskiej i po zdaniu egzaminu praktycznego otrzymują uposażenie grupy X, po dziewięciu latach służby — grupy IX, po osiemnastu latach służby — grupy VIII, po dwudziestu czterech latach służby — grupy VII, wreszcie po trzydziestu latach służby mogą być awansowani, według uznania władzy do grupy VI.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, szkół ćwiczeń, oraz szkół specjalnych ogólnokształcących, posiadający oprócz kwalifikacji nauczycieli szkół powszechnych jeszcze specjalny egzamin zawodowy, określony przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy X, po sześciu latach służby — grupy IX, po piętnastu latach służby — grupy VIII, po dwudziestu czterech latach służby — grupy VII, wreszcie po trzydziestu latach służby mogą być awansowani według uznania władzy do grupy VI.

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, nie posiadający przepisanych kwalifikacyj, otrzymują uposażenie grupy XI.

Szkoły średnie i powszechne:

a) Ministerialny Wizytator Szkół w szkolnictwie ogólnokształcącym 200
Wizytator Szkół w szkolnictwie ogólnokształcącym 150
Inspektor szkolny . . . . . 150 do 300
Zastępca Inspektora szkolnego (podinspektor szkolny) 100
Instruktor Oświaty pozaszkolnej . . . 100

Stawki dodatków dla Inspektorów szkolnych ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

b) Dyrektorzy i Kierownicy Szkół zawodowych oraz Wizytatorzy tych Szkół (ministerialni i okręgowi) od 50 do 300
Kierownicy Wydziałów w Szkołach zawodowych . . . . od 30 do 300
Kierownicy warsztatów w Szkołach zawodowych . . . . od 30 do 250

Stawki dodatków, wymienionych w p. b), ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

c) Dyrektorzy Szkół średnich ogólnokształcących, Seminariów Naucz., lub innych Zakładów kształcenia nauczycieli 100 do 150
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej (szkoły ćwiczeń) III-go stopnia . 50
Kierownik Szkoły specjalnej 50
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej (szkoły ćwiczeń) II-go stopnia . . 25
Kierownik publicznej Szkoły powszechnej I-go stopnia (Nauczyciel kierujący w tej szkole) 5
Kierowniczka przedszkola 5
Nauczyciel Szkoły powszechnej lub średniej, powołany do pracy instruktorskiej 100
Kierownicy, wychowawcy intern. 50 do 100

Stawki dodatków dla dyrektorów Szkół średnich ogólnokształcących, Seminariów nauczycielskich lub innych zakładów kształcenia nauczycieli, oraz dla kierowników i wychowawców internatu ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W MINISTERSTWIE ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:

Kierownik wydziału (działu) w Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego 100

W MINISTERSTWIE KOMUNIKACJI:

Kierownik kamieniołomów, klinkierni . 200

W MINISTERSTWIE OPIEKI SPOŁECZNEJ:

a) Inspekcja Pracy: Inspektor okręgowy w Warszawie, Łodzi i Katowicach 250
Inspektor okręg. w innych miejscowościach 200
Inspektor obwodowy w Łodzi obwód 12 i 14, w Sosnowcu obwód 25, we Lwowie obwód 42, w Katowicach obwód 48, w Królewskiej Hucie obwód 49, w Bielsku obwód 52, w Poznaniu obwód 53 i w Gdyni obwód 60 . . . 150
Inspektor obwodowy przy Głównym Inspektorze Pracy i Inspektor obwodowy w Warszawie 125
Inspektorowie obwodowi i inni 100
Podinspektor Pracy 50
b) Kierownik działu Państw. Zakł. Higieny 200

Szkoły akademickie

(UNIWERSYTETY itd.).

Profesorowie zwyczajni otrzymują uposażenie grupy IV, profesorowie nadzwyczajni grupy V.

Kustosze, prosektorzy, konstruktorzy i obserwatorowie otrzymują uposażenie grupy VII.

Asystenci starsi otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy VIII i mogą awansować do grupy VII, a jeżeli posiadają tytuł docenta — do grupy VI.

Asystent starszy, po uzyskaniu tytułu docenta, awansuje z dniem 1-go stycznia roku następnego o jedną grupę uposażenia.

Adjunkci w szkołach akademickich otrzymują uposażenie grupy VII i mogą awansować do grupy VI. W razie uzyskania tytułu docenta — awansują z dniem 1-go stycznia następnego roku do grupy VI.

Profesorowie naukowych zakładów teologicznych w Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie, którzy posiadają habilitację na jednym z krajowych uniwersytetów, otrzymują uposażenie profesorów nadzwyczajnych.

Sądownictwo

a) DODATKI FUNKCYJNE:

Sędziowie i prokuratorzy, zajmujący wymienione poniżej stanowiska kierownicze, otrzymują dodatki funkcyjne, miesięcznie w złotych:

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Pierwszy Prezes Najw. Trybunału Administracyjnego 2000
Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższ. 1200
Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Prezes Sądu Apelacyjnego . . 800
Prokurator Sądu Apelacyjnego . . . 600
Prezes Sądu Okręgowego 400
Wiceprezes Sądu Apelacyjnego, Prokurator Sądu Okręgowego 300
Wiceprezes Sądu Okręgowego . . . 200
Sędziowie grodzcy, sprawujący kierownictwo Sądu grodzkiego, liczącego
ponad 15 sędziów 100
a ponad 5 sędziów 50

b) DODATKI LOKALNE:

Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w m. stol. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia:	miesięcznie złotych
I.	160
II.	120
III.	85
IV.	60

Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie

Szkoły średnie — awans automatyczny

NAUCZYCIELE

1) państwowych Szkół średnich ogólnokształcących, Seminariów ochroniarskich, posiadający kwalifikacje przepisane ustawą z dnia 26 września 1922 r.,

2) wyższych Kursów nauczycielskich i innych Zakładów kształcenia nauczycieli,

3) Szkół specjalnych ogólnokształcących dla dzieci głuchoniemych, ociemniałych i psychicznie anormalnych, którzy obok przepisanych kwalifikacyj nauczycielskich dla Szkół specjalnych, posiadają studia wyższe, zakończone przepisanymi egzaminami,

4) publicznych Szkół powszechnych, którzy obok przepisanych dla nauczycieli publicznych szkół powszechnych kwalifikacyj zawodowych, posiadają studia wyższe zakończone przepisanymi egzaminami,

5) profesorowie naukowych zakładów teologicznych w Tarnowie, Przemyślu i Stanisławowie, którzy nie posiadają habilitacji na jednym z uniwersytetów krajowych — otrzymują przy mianowaniu uposażenie grupy IX, po trzech latach służby — grupy VIII, po dziewięciu latach służby — grupy VII, po osiemnastu latach służby — grupy VI, wreszcie po dwudziestu siedmiu latach służby — mogą być awansowani według uznania władzy do grupy V.

Szkoły powszechne — awans automatyczny

Nauczyciele publicznych szkół powszechnych, posiadający przepisane kwalifikacje do nauczania,

nauczyciele szkół ćwiczeń, posiadający przepisane kwalifikacje do nauczania,
nauczyciele oddziałów pomocniczych spe-

śląskim oraz w wydziale zamiejscowym w Rybniku Sądu Okręgowego w Katowicach i w mieście Białej w województwie krakowskim, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

Grupa uposażenia:	miesięcznie złotych:
I.	110
II.	80
III.	60
IV.	40

Stanowisko:	Złotych miesięcznie:
Kierownik Placówki	70
Starszy przodownik	50
Przodownik	45
Starszy Strażnik graniczny	40
Strażnik graniczny	35

Policja państwowa i Straż graniczna

ZASADY ZASZEREGOWANIA.

Oficerowie i szeregowi Policji Państwowej oraz Straży Granicznej otrzymują uposażenie następujących grup uposażenia:

Gen. Inspektor	grupy	I.
Nadinspektor, Inspektor	„	II.
Podinspektor	„	III.
Nadkomisarz	„	IV.
Komisarz	„	V.
Podkomisarz	„	VI.
Aspirant	„	VII.
Starszy przodownik	„	VIII.
Przodownik	„	IX.
Starszy posterunkowy	„	X.
Posterunkowy	„	XI.

Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej otrzymują uposażenie następujących grup uposażenia:

Komendant	grupy	I.
Nadinspektor	„	II.
Inspektor	„	III.
Nadkomisarz	„	IV.
Komisarz	„	V.
Podkomisarz	„	VI.
Aspirant	„	VII.
Starszy przodownik	„	VIII.
Przodownik	„	IX.
Starszy strażnik graniczny	„	X.
Strażnik graniczny	„	XI.

DODATKI LOKALNE.

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, pełniącym służbę w m. stoł. Warszawie, przyznaje się dodatek lokalny w nast. wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
I.	150
II.	100
III.	75
IV.	65
V.	50
VI.	40
VII.	35
VIII.	30
IX.	30
X.	25
XI.	25

Oficerom i szeregowym Policji, pełniącym służbę na obszarze półwyspu Hel oraz w miastach: Gdyni, Katowicach, Królewskiej Hucie, Tarnowskich Górach, Mysłowicach, Cieszynie, Bielsku w województwie śląskim i w Białej w województwie krakowskim, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
II.	70
III.	50
IV.	45
V.	35
VI.	25
VII.	25
VIII.	20
IX.	20
X.	15
XI.	15

Oficerom i szeregowym Straży Granicznej, pełniącym służbę na obszarze W. M. Gdańska, przyznaje się dodatek lokalny w wysokości 200% pobieranego uposażenia.

DODATKI SŁUŻBOWE.

Dla oficerów i szeregowych Policji Państw.:

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stopień:	Złotych miesięcznie:
Nadinspektor	450
Inspektor	350
Podinspektor	250
Nadkomisarz	215
Komisarz	165
Podkomisarz	135
Aspirant	120
Starszy przodownik	65
Przodownik	60
Starszy posterunkowy	55
Posterunkowy	45

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, pełniącym służbę śledczą w urzędach śledczych oraz innych niższych jednostkach, zamiast dodatku powyższego, przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stopień:	Złotych miesięcznie:
Inspektor	440
Podinspektor	315
Nadkomisarz	270
Komisarz	210
Podkomisarz	170
Aspirant	150
Starszy przodownik	100
Przodownik	90
Starszy posterunkowy	80
Posterunkowy	60

Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, zajmującym wymienione poniżej stanowiska, lub pełniącym obowiązki przywiązane do tych stanowisk, przyznaje się, zamiast dodatku służbowego, następujące dodatki służbowe:

Stanowisko:	Złotych miesięcznie:
Komendant Główny	800
Zastępca Komendanta Głównego	500
Naczelnicy Wydziałów w Komendzie Głównej, Komendanci Wojewódzcy P. P., Komendant P. P. m. stoł. Warszawy, Kierownik Samodzielnego Referatu Wojskowego w Komendzie Głównej	400
Komendanci Szkół policyjnych, Komendanci P. P. w miastach wydzielonych	275
Komendanci Powiatowi, Komendanci Rezerw: Pieszej i Konnej w Warszawie, Komendant Rezerwy Szeregowych przy Komendzie Głównej	250
Kierownicy Komisariatów, Komendanci Rezerw przy Komendach P. P. w miastach wydzielonych	225
Komendanci Posterunków	80

Dla oficerów i szeregowych Straży Granicz.:

Oficerom i szeregowym Straży Granicznej, zajmującym wymienione poniżej stanowiska, lub pełniącym obowiązki, przywiązane do tych stanowisk, bądź też posiadającym wymienione poniżej stopnie, przyznaje się następujące dodatki służbowe:

Stanowisko:	Złotych miesięcznie:
Komendant Straży Granicznej	1000
Zastępca Komendanta, Szef Sztabu	700
Kierownik Inspektoratu Okręgowego, Szef Oddziału w Komendzie Straży Granicznej	350
Kierownik Inspektoratu Granicznego, Komendant Centralnej Szkoły, Kierownik Ekspozytury Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Zastępca Szefa Oddziału w Komendzie Straży Granicznej	325
Kierownik Intendentury Straży Granicznej, Kierownik Egzekutywy Oddziału II-go w Komendzie Straży Granicznej	270
Referent w Komendzie Straży Granicznej, Kwatermistrz Inspekt. Okręgowego, Oficer Informacyjny Inspektoratu Okręgowego, Kwatermistrz Centr. Szkoły, Dowódca Kompanii w Centralnej Szkole, Wykładowca w Centralnej Szkole, Kierownik Zakładu tresury psów	250
Kierownik Komisariatu, Referent Inspektoratu Okręgowego, Kwatermistrz Inspektoratu Granicznego, Oficer Wywiadowczy Inspektoratu Granicznego, Referent Ekspozytury Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Dowódca Plutonu w Centralnej Szkole, Płatnik w Centralnej Szkole	150
Oficerowie w stopniu podkomisarza i aspiranta wyżej niewymienieni	100

Kolej (XIV grup)

Pensje pracowników kolejowych wynosić będą miesięcznie:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	1000
II.	700
III.	550
IV.	450
V.	390
VI.	335
VII.	295
VIII.	260
IX.	225
X.	200
XI.	175
XII.	150
XIII.	125
XIV.	100

DODATKI FUNKCYJNE

wynosić będą od 25 do 600 zł miesięcznie, które określi Minister Komunikacji.

DODATKI LOKALNE

a) w Warszawie wynoszą:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	150
II.	100
III.	80
IV.	65
V.	60
VI.	50
VII.	45
VIII.	40
IX.	35
X.	30
XI.	25
XII. i XIII. po	20
XIV.	15

b) dla Helu, Gdyni, Białej w woj. krakowskim i na terenie Górnego Śląska dodatki lokalne wynoszą:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	100
II.	70
III.	55
IV.	45
V.	40
VI.	35
VII.	30
VIII.	25
IX. i X. po	20
XI. i XII. po	15
XIII. i XIV. po	10

Ponadto pracownicy kolejowi otrzymują, poza uposażeniem zasadniczym, dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami służby i racjonalizacją pracy, wynagrodzenie za godziny nadliczbowe (pracownicy stali), diety i należności za przesiedlenie, umundurowanie po cenach ulgowych, korzystają z opieki lekarskiej, ulg w przejazdach i przewozach, z mieszkań w naturze i zaliczek na uposażenie.

Nadto przepisy upoważniają Ministra Komunikacji do wstawiania corocznie w planie finansowo-gospodarczym przedsiębiorstwa P. K. P. odpowiednich sum dla pracowników, utrzymujących liczną rodzinę.

Stawki Kolei i Poczty podajemy według wiadomości telefonicznych, podanych w dziennikach, gdyż się nie ukazały jeszcze w Dzienniku Ustaw.

Poczta (XI grup)

Dla pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu ustanowiono XI. grup uposażenia zasadniczego, a mianowicie:

Grupa:	złotych miesięcznie:
I.	1000
II.	700
III.	450
IV.	350
V.	280
VI.	240
VII.	205
VIII.	175
IX.	145
X.	120
XI.	100

DODATKI FUNKCYJNE.

Pracownicy na stanowiskach kierowniczych otrzymywać będą następujące dodatki funkcyjne:

W administracyjnej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej . . . 300
Dyrektor Izby Kontroli rachunkowej poczt i Państw. Instytutu telekomunikacyjnego 400
Wicedyrektor 300
Naczelnik Wydziału 200
Kierownik Oddziału i Inspektor . . . 100

W wykonawczej służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej: Dyrektor Urzędu telekomunikacyjnego Warszawa, pocztowego Warszawa I. i Warszawa II., pocztowego urzędu przewozowego Warszawa 200
Naczelnik Urzędu I-ej klasy 100
Naczelnik Urzędu II-ej klasy 70
Naczelnik Urzędu III-ej klasy 50
Naczelnik Urzędu IV-ej i V-ej klasy . . 30

Ponadto przewidziane są dodatki lokalne od 10 — 130 złotych miesięcznie.

Dalsza obniżka poborów przez wprowadzenie podatku specjalnego

(od 1 grudnia 1935 — 1937).

Wyżej podana tabela płac uległa zmianie od 1 grudnia 1935 według poniżej podanej skali progresywnej:

wynagrodzenia	stopa podatku
do zł 100	—
od zł 101— 150	7%
od zł 151— 200	9%
od zł 201— 250	10%
od zł 251— 300	11%
od zł 301—1000	15%
od zł 1001—2000	17%
powyżej 2000	25%

(Wynagrodzenia do 100 złotych nie podlegały opłatom).

To nowe obniżenie przyniosło 170 mil. zł oszczędności.

Pierwsze złagodzenie nastąpiło od 1 kwietnia 1938 r.

DLA PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH.

Uposażenia do 150 zł (opłacały dotychczas 7 procent) zwolnione od tego podatku w całości.

Uposażenia do 200 zł opłacają 3 procent (zamiast 9 proc.).

Uposażenia od 201 zł do 250 zł opłacają 5 procent (zamiast 10 proc.).

Uposażenia od 251 zł do 300 zł opłacają 8 procent (zamiast 11 proc.).

Uposażenia od 301 zł do 1000 zł opłacają 11 procent (zamiast 14 proc.).

Uposażenia od 1001 zł do 2000 zł opłacają 17 procent (dotychczas 17 proc.).

Uposażenia powyżej 2000 złotych opłacają 25 procent (dotychczas 25 proc.).

DLA PRACOWNIKÓW SAMORZĄD. I PRZEDSIĘBIORSTW PAŃSTW.

W przedsiębiorstwach państwowych i samorządzie podatek specjalny częściowo zredukowano. Uposażenia do 165 zł, które dotychczas opłacały 3 i pół procent podatku, od podatku zwolnione, przy uposażeniach 220 zł stopa podatku ulega obniżce z 7 proc. na 2 proc., do 360 zł z 8 na 3 proc., do 1130 zł z 10 na 7 procent itd.

DLA EMERYTÓW.

Do 165 zł — wolne od podatku specjalnego: od 166 zł do 220 zł — 2 procent, zamiast 7 proc.: od 221 zł — 360 zł — 3 proc., zamiast 8 proc.: od 361 zł do 1150 zł — 7 proc., zamiast 10 proc.: od 1151 zł — 2350 zł — jak dotychczas 10 proc. ponad 2350 zł — opłata, jak dotychczas.

Obecnie zaprojektowało Ministerstwo Skarbu dalszą nieznaczną obniżkę, uchwały w tym kierunku jeszcze nie zapadły.

Dlaczego zwalczamy dodatki funkcyjne

P. Wicepremier **Kwiatkowski** przyrzekł delegacji urzędniczej w dniu 20 grudnia 1938 rozpatrzyć kwestię uposażeń urzędniczych w związku z uchwaleniem budżetu, który jest przedmiotem szczegółowego badania przez izby ustawodawcze.

Obecnie obowiązujący system uposażeń służbowych (całokształt podajemy powyżej) wprowadzony w 1934 r. przez W. Jędrzejewicza przeprowadził duże **reformy, sprzeczne ze sprawiedliwością społeczną**. Pierwsza z nich polegała na tym, że **obniżył pobory o jedną grupę** wstecz, czyli po prostu zdegradował pracowników o jeden stopień w dół, druga polegała na tym, że **uzyskane oszczędności** na urzędnikach w grupach średnich i niższych, przeznaczył na **bardzo wydatną podwyżkę w grupach wyższych**, wprowadzając nadto **„dodatki funkcyjne"**, które pochłonęły uzyskane oszczędności.

Czy tak powstałe „dodatki" nie musiały **oburzyć** wszystkich pokrzywdzonych, którzy zupełnie słusznie uważali je za naruszenie „sprawiedliwości społecznej", o której w ostatnich czasach nagminnie się mówi, jako o podstawie **porządku, równowagi społecznej i sprawiedliwości**. Wyraz temu dała delegacja urzędnicza wobec ówczesnego premiera **Kwiatkowskiego**, nazywając te „dodatki funkcyjne" amoralnymi, czemu p. premier nie tylko nie zaprzeczył, ale uznał rację takiego osądu.

Również p. Minister Skarbu a obecny wicepremier **Kwiatkowski** wobec kampanii prowadzonej przeciw dodatkom funkcyjnym, zapowiedział w ubiegłej sesji sejmowej przedłożenie nowej ustawy uposażeniowej, w której „dodatki funkcyjne" w dotychczasowej formie miały **zniknąć**.

Na zrealizowanie przyrzeczenia nadeszła teraz właściwa chwila.

Jak się na te dodatki funkcyjne, ustanowione w okresie ratowania skarbu państwa, zapatrywał **Marszałek Piłsudski**, niech świadczą słowa zaczerpnięte ze „Strzępów meldunków" obecnego premiera generała Składkowskiego.

Pod datą 23 stycznia 1934 r. czytamy:

„Pan Marszałek spojrzał jeszcze raz na tablice dodatków funkcyjnych i wskazując palcem na miejsce, gdzie jest uwidoczniony dodatek dla Marszałka Polski powiedział tonem surowym:

„Po co ja podpisywałem pożyczkę, kiedy teraz mi to zwracają... będą się z Polski śmiać, że bierze pożyczki i zaraz je zwraca... otóż, jak wy to robicie".

Czy po tym cytacie znajdzie się jeszcze jaki obrońca dodatków, który by się odważył publicznie wystąpić w ich obronie. Wiemy, że i szefowie Rządów, odnosili się do tych dodatków bardzo krytycznie.

Czas najwyższy skończyć z tymi „dodatkami funkcyjnymi".

Pragniemy na przykładzie wyjaśnić, dlaczego wprowadzone „dodatki funkcyjne" są amoralne. Otóż ustawa Jędrzejewiczowska, przeprowadzając „degradację" o jedną grupę w dół orzekała, że **obniżka nie może przekraczać 7% uposażenia**, gdyż ewentualna dalsza różnica będzie pokryta **dodatkiem wyrównawczym** (który atoli nie jest liczony przy przejściu na emeryturę).

Na tym tle powstał więc dziwoląg taki, że urzędnik X po degradacji w 1934 r. otrzymywał dodatek 94 zł miesięcznie, a ponieważ nie doczekał się awansu do dawnej swej grupy i z powodu przekroczenia wieku przeszedł w stan spoczynku 1938 r. otrzymał emeryturę mniejszą o ten właśnie dodatek.

Aktualne przypomnienie

Jak wiadomo, w latach 1931—1936 emerytury wszystkich funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych zostały zredukowane z górą o 40 proc. Statystykę dotyczących redukcyj podał dokładnie dziennik krakowski „I. K. C." z dnia 16 stycznia 1938.

Poza tymi ogólnymi redukcjami istnieją jeszcze bardzo poważne różnice między emeryturą oficerów spensjonowanych przed dniem 1 lutego 1934 a emeryturą oficerów spensjonowanych po tym terminie. Pensje bowiem pierwszej kategorii emerytów są bardzo dużo niższe od pensyj emerytów tej drugiej kategorii, a poza tym, począwszy od dnia 1 kwietnia 1933, pierwsza kategoria otrzymuje tylko 92 proc., podczas gdy druga kategoria, począwszy od dnia 1 lutego 1934 pobiera już całe 100 proc. dotyczącego zaopatrzenia emerytalnego.

Nie ulega wątpliwości, iż ważne mogły być powody, dla których Rząd naszej Rzeczypospolitej zdecydował się na wprowadzenie w życie wspomnianych różnic między emeryturami oficerów spensjonowanych przed i po dniu 1 lutego 1934. Jeśli jednakże ówczesne niekorzystne położenie skarbu Państwa byłoby jedynym tego powodem, to obecnie, kiedy ten skarb od dłuższego czasu doznaje stałe trwałego polepszenia, nadeszłaby może już chwila — jak to podkreśla dziennik „Polska Zbrojna" — ażeby nasz Rząd uwzględnił również i niepomyślną sytuację materialną oficerów spensjonowanych przed dniem 1 lutego 1934 i zrównał ich pensje z pensjami pobieranymi przez oficerów spensjonowanych po dniu 1 lutego 1934.

Ponieważ — niestety — nie zanosi się na to, ażeby obecne emerytury oficerskie przyznane przed dniem 1 lutego 1934 były podniesione do wysokości analogicznych emerytur przyznanych po dniu 1 lutego 1934, to przynajmniej — czego i sprawiedliwość wymaga — należałoby te wcześniejsze emerytury podnieść z 92 proc. do 100 proc. dzisiejszego ich wymiaru. Obniżając bowiem swojego czasu emerytury zawodowych wojskowych na 92 proc. Rząd nasz wyszedł z tego założenia, iż emerytowani oficerowie polscy, pochodzący z b. armij zaborczych, nie opłacali

w dotyczących armiach „składek emerytalnych" i z tego powodu muszą w Polsce otrzymywać, zamiast 100 proc., tylko 92 proc. należącej się im emerytury, zaległe bowiem składki emerytalne z czasów zaborczych muszą być wyrównane. Twierdzenie to jednak nie odpowiada rzeczywistości, albowiem w mowie będące składki były przez Rządy b. państw zaborczych rygorystycznie ściągane, zaś nasz Rząd składki te od b. państw zaborczych na mocy traktatów pokojowych w całej pełni otrzymał. Dowodem zaś tego jest m. in. także i to, iż emerytowani oficerowie polscy, pochodzący z b. armij zaborczych, zanim otrzymali emeryturę, musieli wystawić legalizowane oświadczenia pisemne, iż zrzekają się na rzecz skarbu Rzeczypospolitej zwrotu tych składek emerytalnych, które opłacali swojego czasu w b. państwach zaborczych.

A ilość emerytów sprzed dnia 1 lutego 1934 zmniejsza się w drodze naturalnego ubytku prawie z miesiąca na miesiąc...

Warszawa, dnia 4 stycznia 1939.

Stanisław Springwald.

Nasza ankieta: Jak żyje urzędnik państwowy?

OJCIEC „ZAHUKANYCH"

Dokończenie.

Że spragnionymi tytoniu ustami
siedziałem trzy dni, żyjąc *cudzesami*
lub mdłe wykruchy ćmiąc, jak włos skwierczące.
Dnie do *pierwszego* liczyły me brzdące
i radowały się nań w miłej zgodzie —
bom im obiecał kupić — po *kanoldzie*.
A te pobory — co jesteś przy żłobie —
one inaczej wydają się tobie:
pewno radosne, rajskie i weselne —
lecz dla mnie są to pobory piekielne!
A tam na *górze*, gdy *pierwszy* zawita,
dla ciebie szum pierwszy— dla mnie zgrzyta;
a kiedy *drugi* zajrzy w twarz mą smutną,
u ciebie pełna kieszeń — u mnie płótno.
Co dnia, gdy posły stanęły obozem,
Ministra Skarbu czytałem *exposé*;
jakby chciał znowu pensje redukować,
zaczął smutniejszym głosem deklamować,
głosząc z trybuny przejmującą skargą
zahukanemu ojcu — szczupłość Skarbu!
O! bądźże mi ty pochwalon, Fiskusie!
runem poborów, co rodzi bidusię,
zatrzęsieniem ceł, co rodzi drożyznę,
zarazą, która zwie się fiskalizmem,
która rujnuje wszędy żywioł wszelki.
O! Fisku! Akbar Fiskus! jesteś wielki!
Wszystko, co miało twarz nie-urzędnika,—
wszystko mię teraz zaczęło unikać.
Ubrania mego — jednom miał lat osiem —
sukno zrudziało, spełzło, wytarło się
i przeświecało na każdym przegubie,
żem tak wyglądał jako strach na wróble.
W rok po pożyczce — o! Boże mój! Boże!—
huczeć zaczęła prasa jeszcze gorzej,
że w Skarbie pustki, że budżet partacki,
że znów deficyt wypadł nań *zawadzki*.
Noc przyszła, dotąd w pamięci ohydna,
ciemna, od świateł w Ministerstwie widna.
Jeszcze dziś czuję i widzę i słyszę,
słyszę, jak Sławek z Zawadzkim szeleszczą,
jak obliczają, jak nas biorą w kleszcze,
jak się nad nami w litości kołyszą
i od „piorunów" się cali czerwienią,
podobni piekieł szatańskich płomieniom.
Zdawało mi się tej przeklętej pory,
żem słyszał moje obcięte pobory,
dzwoniące w skarbcu przeraźliwie, głucho.
Więc nadstawiałem pulares i ucho
i z bólem serca rozmyślałem w sobie,
jak mi do pensji tych, co są przy żłobie.
— — — — — — — — —
Znowu od cięcia jęknęły pobory!
A jęk ten musiał być strasznym wyrazem,
bo zaraz matka, ja, oboje razem
z rozpaczy czarnej płakali kolejno
na tę *pożyczkę*, na *inwestycyjną!*
I nie zawiedzie przeczucie żałoby,
że jej nie zwrócą — jak i *narodowej*.
I poszła leżeć między inne bratnie:
między węgierskie, między austriackie.
Skarb mi ją zabrał, zabrał nielitośnie,
I już nie wróci! ni wartość jej wzrośnie!
Ani jej kiedy kieszeń nie zobaczy!
I już nie wrócą nigdy! — o! rozpaczy!!!
Pierwszy nadchodzi, dręczący troskami.
Byliśmy z matką w chałupie; przed nami
leżała pensja na stole cierpliwa,
niestarczalnością swoją przeraźliwa.
— — — — — — — — —
I tak się żyje co dnia — nędza z biedą.
Próżnia zaległa torebkę matczyną,
chyba grosz czasem z komisji mi spłynął;
zgoła dochodów innych, innych *boków*...
Doczekaliśmy się tak łońskiego roku.
Do komornika przyszli sklepikarze,
głęboko włażąc na mą smutną gażę.
Widziałem, jak się każdy z nich weselił,
że nie jest jeden, że jest jednym z wielu...
A żona moja od niespań i troski
cerę koloru miała drożdży „włoskich";
na głowie miała niemodny kapelusz,
który obchodził już swój jubileusz,
a takie suknie, a takie buciki,
że nas sąsiedzi brali na języki.
W tem znowu prasa na alarm uderzy,
że znów deficyt, że znów katastrofa.
Zawyłem! — Ludzie! czy będziecie wierzyć?
Ja, co złożyłem Państwu tyle ofiar,
do nowej-m został pociągnięty znowu!
Pensja, co dawniej nie była połową,
znów obciążona *podatkiem specjalnym*,
załamała się ze skutkiem fatalnym.
A ja ją w ręce wziąłem wśród boleści,
i znów ubyło mi złotych czterdzieści.
Patrzaj! podatek ten, *specjalnym* zwany,
w istocie *zwykłą* obniżką będący,
poza terminem na pensji ciążący —
bo sztukmistrz jeden nasz miał tyle mocy,
że go *przedłużył* bez Sejmu pomocy
do trzydziestego i pierwszego marca,
trzydzieści osiem, aż po długich harcach
z korporacjami robotów państwowych
w kwietniu obniżył nam go do połowy —
ta więc pamiątka, ten oto podarek
zarżnął mię całkiem i pchnął w niedostatek.
— — — — — — — — —
Z biura wróciłem do mieszkalnej nory,
gdzie żona moje z dziećmi — głodomory.
Anim ja długów nie mógł płacić w sklepie,
ani ja czynszu... o! nie mówić lepiej!
Stałem się jako nieszczęśni bankruci;
w pamięci mojej żadnych innych ludzi,
tylko te sine dręczycieli lice,
których zarwały poborów nożyce.
W noc każdą ciemną i w godzinę ranną
oni chodzili — wierzyciele — za mną.
Wiałem przed nimi, kluczyłem Bocznymi,
aby na Głównej nie zderzyć się z nimi;
lecz często dziwnym nadziałem się losem
na nos, co był-ci któregoś z nich nosem.
O rąk mię zawsze przyprawiały drżenia
hien-wierzycieli listy-upomnienia
przez adwokatów; i czytałem blady,
jak mi sądami grożą adwokaty;
więc znów na żyra naciągałem *wiarę*,
aby nowymi pokryć długi stare.
I tak mijały tygodnie, miesiące
wśród ciągłych trosk i łowów za pieniądzmi.
I raz — ach! Skarbu nade mną opieka! —
patrzę, ktoś w okno zagląda z podworca!
I ach! nie była to już twarz człowieka,
lecz podatkowy-ci był to poborca!
Spojrzał — i odszedł wśród głośnego klęcia,
że nic już u mnie nie ma do zajęcia.
I tak się żyje — bieda i harówka.
Nareszcie przyszła mi *oddłużeniówka*.
O! gorzka radość i złuda ratunku!
Z uczuciem żalu, lęku i frasunku
będę pożyczkę tę nie wiem jak dzielił
pomiędzy tylu moich wierzycieli,
którym — o. Boże wiekuisty święć im! —
już niedaleko do liczby *czterdzieści*.
Ach, poradź ty mi, co zrobić — jam głupi!
Czy naprzód żonie płaszcz na zimę kupić,
ubranka dzieciom, co nagością błyszczą?
One podarły wszystko! wszystko zniszczą!
Czyż mój płaszcz nie jest nędzarza obrazem?
Popatrz nań, dotknij! nie bój się zarazy
wiecznych obniżek, których ty pewnikiem...
wszak tyś państwowym nie jest urzędnikiem!
Lecz nie — uciekaj! ja wiem, że te sukna
straszne się muszą zamożnym wydawać.
Obniżka pensji — ach, to rzecz okrutna!
Zaczynasz długi po sklepach zostawiać,
potem ci kredyt zamkną — łapę liżesz —
ach, jam tak przeżył sześć moich obniżek!
I co rok patrząc na tak się walące,
narobiłem długów razem trzy tysiące.
Dziś — oto garstka poborów-jałmużny,
a na nich — patrzaj, moc „kondyktów" różnych!
I nie zostaje mi nic — tylko torba;
i tam mój kijek — a pod kościół droga.

A. F.

Wydawca: Za Związek Zrzeszeń Pracowników Publ. Wojew. Krakowskiego: Dr Józef Krajewski. Redaktor: Mieczysław Babiński.
Drukarnia Przemysłowa w Krakowie, ul. J. Sarego 7, tel. 105-10, pod zarządem Stanisława Bierowskiego.